



Wedstrijden in de winter: Spanje en Bahrein

Jong talent trotseert woestijn

2x 100 kilometer in de Spaanse bergen



Veterinaire enduranceproblematiek aparte tak van sport

Jubileumfeest zaterdag 11 maart

Wedstrijdprogramma 2006



WK Junioren in Bahrein Jong talent trotseert woestijn

De 16-jarige Jarmila Lakeman (Zutphen) en de 18-jarige Caro de Boer (Enschede) kijken met een goed gevoel terug op hun deelname aan het WK Endurance voor Junioren en Young Riders (14 t/m 21 jaar) in Bahrein. Met de Arabische volbloedpaarden Czarownica LB en Candor HA behaalden de jonge amazones respectievelijk de 50e en de 56e plaats in een veld van 127 deelnemers. De rit van de 20-jarige Carmen Römer (Landgraaf) eindigde minder succesvol: bij de afsluitende veterinaire keuring na 120 km liep haar paard Fadilah R niet voldoende zuiver voor een plaats in het klassement.

Dit kostte haar de 20e plaats in het klassement en hierdoor had Nederland

geen compleet team van drie personen aan de finish.

De individuele wereldtitel ging naar Fahed Sulaiman uit Bahrein, terwijl Australië kampioen werd van de landenteams. België presteerde zeer verdienstelijk: Toon van den Troost werd individueel 4e, het Belgische team eindigde op de 5e plaats in het landenklassement.

Voor Jarmila Lakeman en Caro de Boer was het de eerste keer dat zij uitkwamen op een kampioenschap in de woestijn. 'Mijn paard was in het begin van de wedstrijd erg druk. Na de tweede lus ontspande zij gelukkig', vertelt

Lakeman. 'Vlak voor de finish drong het pas echt tot mij door dat ik een wereldkampioenschap aan het rijden was. Het was best zwaar, zeker voor de paarden, maar toch heb ik deze wedstrijd als lichter ervaren dan sommige wedstrijden in bosrijk terrein. In de bossen kom je veel bochten tegen, in de woestijn rijd je vrijwel alleen rechthoek.' Lakeman reed aanvankelijk als laatste Nederlandse combinatie in het veld. In de tweede helft van de wedstrijd haalde zij Caro de Boer in en uiteindelijk finishte Lakeman met een half uur voorsprong op De Boer.

Hieronder de persoonlijke reacties van Caro, Jarmila en Carmen.



Belevenissen van Caro de Boer (18)

Woensdagochtend 30 november vertrok Candor met mijn ouders naar Zutphen. Daar hebben ze Nike (het paard van Jarmila) opgepikt om door te rijden naar Limburg. In Limburg hebben ze de paarden gestald bij Lei en Carmen Römer. De paarden hebben daar een prima nachtrust gehad, mijn ouders wat minder. Mijn ouders rijden net als Lei al 20 jaar endurance en het weerzien is altijd weer een feest.

Woensdagmiddag ben ik met Guido (mijn vriend en groom) vertrokken naar schiphol. Daar hebben we Marly van Ditzhuyzen getroffen en zijn met z'n drieën 's nachts naar Bahrein gevlogen. Toen we 's ochtends in Bahrein aankwamen was het grote temperatuursverschil meteen te merken. We zijn vertrokken uit vorst en veel sneeuw. Een paar dagen voor vertrek is zelfs onze manege ingestort vanwege de sneeuwdruk. In Manama, hoofdstad van Bahrein, was het 's ochtends al erg warm. Nadat we onze koffers in het hotel hadden uitgepakt hebben we de stallen in endurancecity opgezocht. Het viel ons op dat er hard gewerkt werd en dat er nog maar weinig klaar was. Er werd de hele nacht doorgewerkt om alles in orde te maken. De stallen lagen een half uur van het hotel. De eerste paar dagen reden we dit stuk met een busje. Gelukkig kregen we na een paar dagen een auto.

Donderdagmorgen zijn Candor, Nike en Fadilah in Maastricht met het vliegtuig vertrokken richting Bahrein. Mijn ouders vonden het fijn om te zien hoe het personeel van Peden (het transportbedrijf)



Foto's Guido Adam

met de paarden omging. Ook was het voor mijn ouders speciaal en emotioneel om de paarden zo zien te vertrekken. 12 uur later zouden ze Guido, Marly en mij zien.

Donderdag op vrijdagavond kwamen de paarden om 3 uur 's nachts eindelijk aan. We hebben de hele nacht gewacht, maar door de hevige mist hadden de paarden veel vertraging. We waren direct weer wakker en blij toen we de paarden weer zagen. Het was goed om te zien hoe goed ze de vliegreis hadden doorstaan. Toen de paarden goed en wel in stal stonden verlangden we naar een bed, die we al bijna 2 nachten niet hadden gezien. Eenmaal in het hotel kwam er niet veel van slapen. Een verdieping boven ons was een disco! Elke nacht! Gelukkig konden we na een paar dagen naar een ander hotel.

4 December hebben Guido en ik de andere twee ruiters Carmen en Jarmila opgehaald van het vliegveld. Zo werd de groep weer wat groter en gezelliger. We hebben veel samen getraind, maar ook apart. Er waren routes uitgezet van 20 kilometer voor elk continent, in verband met quarantaine. Opvallend hoe snel de paarden zich aanpassen aan de woestijn. Het is heel bijzonder om in de woestijn te rijden en helemaal niet saai zoals je zou denken.

De stallen waren open van half 8 tot 12 uur en van 2 uur



tot half 6. Strakke tijd voor training en verzorging. 's Ochtends en 's avonds aten we in het hotel. 's Middags aten we bij de beachclub. 5 minuutjes vanaf endurancecity.

10 December kwam Lei ons vergezellen. En 11 december kwam Yara (mijn zusje), Ben Horsmans (dierenarts) en Mechteld Gerding (bondscoach), Onno Grund (hoefsmid) met vriendin Helma en Fred van Ditzhuyzen (groom van Jarmila). Enkele dagen later kwamen de grooms van



Carmen; Janet, Rob en James. Het team was compleet! De sfeer was goed en we wilden dolgraag van start!

Ben, Mechteld en Onno hebben de paarden elke dag gecontroleerd en waar nodig adviezen gegeven. Voor de ruiters was het erg fijn om zo'n team achter je te hebben staan.

Vrijdag 16 december metabole voorkeuring op stal. Alle drie de paarden zagen er goed uit en dus ook geen bemerkingen. Ook bij de keuring van de locomotie liepen de paarden super. Je kon zien dat ze er klaar voor waren en het hele team stond in de startblokken.

De volgende ochtend om 5 uur ging dan eindelijk het startschot. 130 Frisse paarden van start. Wat een gekkenhuis! Heel bijzonder om mee te maken. Vlak voor de eerste vetgate kregen Yara en Guido een lekker band. Ze konden dus niet bij de keuring zijn. Gelukkig werd ik goed opgevangen door Ben, Mechteld en Onno. Dankzij hen heb ik niet veel last ondervonden van dit ongemak. De eerste ronde was heftisch. Op de eerste vetgate was de hartslag van Candor dan ook vrij hoog. Iets wat eigenlijk nooit voor komt. We mochten alle drie verder en bij het tweede rondje was het veld al wat uit elkaar gevallen waardoor ik meer mijn eigen tempo kon rijden.

De eerste twee rondjes waren 30 kilometer lang. De derde lus was 25 kilometer, de vierde 20. En de slotronde 15 kilometer. Onderweg kreeg ik niet veel mee van de andere ruiters. Ik kreeg van het begeleidingsteam steeds te horen hoe Carmen en Jarmila reden, want dat wilde ik wel graag bijhouden. Gelukkig gingen hun ook heel goed, en vooral Carmen lag op een hele goede plaats. Toen ik in de laatste vetgate aankwam, finishte Carmen op datzelfde moment. Op de twintigste plaats. En mooi dat ik dit net kon zien! Ook onze paarden werden tegelijk gekeurd. Ik zag Fadilah een paar keer heen en weer draven en dat is meestal geen goed teken. Toen zag ik Carmen in tranen uitbarsten en ben meteen naar haar toe gered. Ze riep tussen haar tranen door; het is niet eerlijk Caro. En dat was het ook niet...

De laatste ronde reed ik met gemengde gevoelens en bij mij namen ook de twijfels toe, na wat er gebeurd was met Carmen. Toen de finish in zicht kwam liep de spanning op. Nadat Ben, Mechteld en Onno Candor hadden bekeken, zoals voor iedere keuring, liepen we naar de nakeuring. De opluchting en ontlading was groot toen Candor werd goedgekeurd. Ook Nike was goedgekeurd en zo toch nog een heel goed eindresultaat



De Ardennen: het Toscane van het Noorden

De locatie

Een monumentale ruime steervolle boerderij uit 1600. Lekkende beroerbare steden als Marche-en-Famenne, Houffalize, Luik, Brussel, Maastricht, Aken, Luxemburg, Mountaintiken, kanoen, paintbal, karting, rijtuigrifjes.

De paarden

Prachtige stoere zwarte Merenspaarden en dappere beroemde endurancepaarden.

De trektocht

Wij rijden dagelijks 5 tot 6 uur door heerlijke panorama's onder de rondcirkelende rookvogels door. Gaan op bezoek bij rlas en bever, proberen zwarte oelevar en herten te zien.

Het arrangement

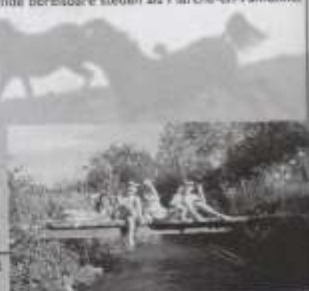
Wij picknicken rijklijk, doen een barbecue, maken een nachtrit, pootbaden in een beekje, dromen weg voor het houtvuur en laten ons verrassen door de voortreffelijke Belgische kuuken. Vanaf: ruitler 295,- / niet-ruitler 160,- / kind 95,- euro.



Trainingscentrum Dutch Joy, Cherain 20a, B 6673 Goury België, 1 uur rijden vanaf Maastricht. endurance@dutch-joy.nl www.dutch-joy.nl 0032-40-511634

De omgeving

Golvende heuvels bedekt met naalddoud met een labyrint van bronheldere beekjes die overlopen in bloemrijke landschappen waarin de beroemde Belgische Blauwen geweid worden, het rundvee met de dikste billen ter wereld.





voor het team! Ik heb meteen naar huis gebeld, mijn ouders en de hele manege hebben me de hele wedstrijd gevolgd en daar barste ook het feest los na het verlossende telefoontje. Het moet voor m'n ouders moeilijk zijn geweest om op zo'n belangrijke wedstrijd thuis te blijven. Ze hebben nooit een wedstrijd van mij gemist en trainen mij met Candor al 8 jaar.

Voor mij was dit het eerste WK en heb het als iets heel bijzonders ervaren. De sfeer in het team was heel goed en ik heb er 2 leuke vriendinnen bij. Carmen kende ik al en Jarmila heb ik ook beter leren kennen. Het was ook heel fijn om



zo'n begeleidingsteam achter je te hebben staan. Ik heb veel gehad aan de adviezen van Ben, Mechteld en Onno en

kon altijd op ze terugvallen. Ik denk dat het eerste junior youngriders team een succes is geweest!



Belevenissen van Jarmila Lakeman (16)

Het was een hele bijzondere ervaring om naar het WK in Bahrein te mogen gaan. Een ander land, een ander klimaat, een andere cultuur.

Samen met de Nederlandse ruiters, de paarden, de mensen die mee gingen voor het groomen en andere begeleiding, hebben we ons voorbereid op de wedstrijd.

Op de onderste foto zijn Niké en ik aan het trainen. Trainen was een belangrijk onderdeel van de weken dat we in Bahrein zijn geweest. We moesten wennen aan het weer, de omgeving, de woestijn. Ik vond het rijden in de woestijn echt heel gaaf, je kunt oneindig gaan zonder ergens voor te hoeven stoppen!

Op de andere foto zijn Niké en ik net gefinisht. Voor de nakeuring was het nog even spannend, want door alle drukte op het terrein was Niké een beetje opgewonden en wilde haar hartslag niet echt goed zakken. Gelukkig is het goed geko-



men door alle goede hulp van iedereen. Niké heeft de wedstrijd echt super gelopen en ik heb een hele leuke en leerzame tijd in Bahrein gehad.

Daarvoor wil ik alle mensen die daar waren en alle mensen die het mogelijk hebben gemaakt dat we naar Bahrein toegingen heel erg bedanken!





Belevenissen van Carmen Römer (20)

Ik reed in Bahrein met hetzelfde paard (Fadflah R) als op het NK. Aanvankelijk was dit niet de bedoeling, ik zou eigenlijk een geleast paard uit België rijden om zo mijn eigen paard meer winterpauze te gunnen in voorbereiding op de wereldruiterspelen in 2006. Maar helaas kreeg dit geleasede paard een hoefzweer en kon dus niet mee.

Daarop werd Fadilah weer van de wei afgehaald en last-minute getraind. Op 1 december vloog Fadilah naar Bahrein en ik volgde haar een paar dagen later, aangezien ik op dat moment nog op reis was voor de Koninklijke Marine waar ik inmiddels 1,5 jaar in dienst ben.

In de tijd voorafgaande aan de wedstrijd had ik nog de tijd om een paar trainingen te doen met Fadilah. Drie dagen voor de wedstrijd kreeg ik echter een trap van een Italiaans paard en dachten we even dat de race over was, gelukkig was het alleen een kneuzing en een grote blauwe plek en konden we toch van start.

De start was enorm en chaotisch, we gingen met 127 paarden tegelijk weg.

De eerste vetgate kwamen we zonder problemen door. Bij 40 km sloegen we over de kop door een zandverstuiving, maar gelukkig hielden paard en ruiter hier niks aan over.

Ook vetgate 2, 3 en 4 kwamen we goed door en bij 105 km lagen we op de 23e plaats in dat grote deelnemersveld. Mijn streven was geweest om op plek 20 te kunnen finishen, wat voor de wedstrijd een erg hoog na te streven doel leek, kwam nu dicht in de buurt. Fadilah was fit en we gingen ervoor. Na alle remmen te hebben losgegooid op de laatste 15 km, finishten we, als 20e. Dat had ik nooit durven hopen. Haar hartslag herstelde binnen 5 minuten naar 48. En we besloten meteen naar de nakeuring te gaan, dit om te verkomen dat ze stijf



Foto Ben Horsmans

werd. Onze eigen teamarts had haar eerst nagekeken en vond haar in orde. De keurend arts van de nakeuring vond haar ook goed en complimenteerde ons met het feit dat ze goed hersteld was.

Het laatste onderdeel van de keuring is een keuring door drie dierenartsen op het gangwerk. Bij de eerste stemming kwam er geen duidelijk antwoord uit dus moest ze nog een keer worden voorgebracht. Bij de tweede stemming werd ze uiteindelijk toch afgekeurd. En zo werd onze klassering uit de resultatenlijst gehaald.

Ook teamveterinair Ben Horsmans die bij de keuring aanwezig was, kon het niet geloven, net als alle andere teamleden.

Ik vond het in ieder geval wel een hele goede prestatie van het paard en ben trots op haar. Nu weet ik wel wat haar capaciteiten zijn en zullen we ons voorbereiden op het WK op de wereldruiterspelen in Aachen 2006. Daar zullen we beslist ons best gaan doen om de individuele gouden medaille mee naar Nederland te nemen.

Het afgelopen wedstrijdseizoen is voor mij een behoorlijk succesvol seizoen geweest. Een overwinning op 80 km in Katwijk en CEI*** 120 km in Nord Saar, 2x 2e plaats op 100 km (Lanaken en Lichtaart), als enige Nederlander gefinisht op de try-out van de wereldruiterspelen Aachen (17e plaats 160 km), 43e op het WK voor jonge paarden in Frankrijk, 3e op het Australische kampioenschap (120 km) en niet te vergeten de overwinning op het Nederlands kampioenschap.



Koningspaard

Bij ons verkrijgbaar
F.N.A. Himalaya zoutlikstenen



American-Flex zadelsysteem is een unieke, uit meerdere lagen opgebouwde, panelensysteem voor een optimale drukverdeling in stap, in draf, rechtuit of op een gebogen lijn



voor meer informatie

www.koningspaard.nl of 06-51374709

